

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/92/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617010730
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4617010730.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci proti obžalovanému L. P., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného L. P., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 23.11.2017 sp. zn. 3T/34/2017, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 21.02.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku sa z r u š u j e napadnutý rozsudok súdu I. stupňa.
Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný
L. P., narodený XX.XX.XXXX v O., trvale bytom K.,
D. XXX/XX,

o s l o b o d z u j e

podľa § 285 písmeno f/ Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 86 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona spod obžaloby Okresnej prokurátorky v Topoľčanoch zo dňa 27.10.2017 sp. zn. Pv 339/17/4406 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

hoci mu z ustanovení Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje dieťa a to C., nar. XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 11P/127/2016 zo dňa 06.07.2016, právoplatného dňa 19.07.2016, bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 100,-eur vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky W. V., bytom I., kpt. B. č. XX/XX, vyživovaciu povinnosť si v mieste bydliska a na iných miestach riadne neplnil, plneniu sa úmyselne vyhýbal tým, že v čase, keď bol zamestnaný a mal príjem zo zamestnania, zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť nenahlásil a na výživu ani čiastočne neprispieval, ďalej nikde nepracoval, o prácu nejavil záujem pretože sa neprihlásil na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, čím mu za obdobie od mesiaca júl 2016 doposiaľ vznikol dlh na výživnom matke W. V. vo výške 1.504,80 eur, ktoré dlžné výživné ku dňu rozhodnutia krajského súdu uhradil v celkovej sume 1.904,80 eur,

pretože trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného L. P. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

hoci mu z ustanovení Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté dieťa C. P., nar. XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 11P/127/2016 zo dňa 06.07.2016, právoplatným dňa 19.07.2016, bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 100,-eur vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky W. V., bytom I., kpt. B. XX/XX, vyživovaciu povinnosť si v

mieste bydliska a na iných miestach riadne neplnil, plneniu sa úmyselne vyhýbal tým, že v čase, keď bol zamestnaný a mal príjem zo zamestnania, zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť nenahlásil a na výživu ani čiastočne neprispieval, ďalej nikde nepracoval, o prácu nejavil záujem pretože sa neprihlásil na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, čím mu za obdobie od mesiaca júl 2016 doposiaľ vznikol voči matke dieťaťa W. V. dlh na výživnom v sume 1.604,80 eur.

Súd I. stupňa uložil obžalovanému podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., nezistiac poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov s tým, že na výkon uvedeného trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaním napadol obžalovaný.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že je nevinný nakoľko nemal úmysel dopustiť sa trestného činu zanedbania povinnej výživy. Nemal stabilný príjem a zamestnanie a nebol schopný dlžné výživné zaplatiť. Keď mu jeho finančná situácia dovolí vyjadril ochotu dlžné výživné uhradiť. Podľa jeho názoru maloletý syn je momentálne zabezpečený, je o neho postarané a teda neplatenie výživného z jeho strany nemalo na neho nepriaznivé následky. Súd I. stupňa mu uložil neprimerane prísny trest, pretože výkonom nepodmienečného trestu sa jeho finančná situácia ešte zhorší, čo môže mať nepriaznivý vplyv na ďalšie platenie výživného z jeho strany. Vyslovil názor, že v jeho prípade by bolo na mieste uloženie niektorého z náhradných trestov tak, aby mohol viesť riadny život, nájsť si trvalé zamestnanie a platiť výživné, ktoré platiť chce a bude.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátiť tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

K odvolaniu obžalovaného zaslala písomné vyjadrenie matka maloletého C., W. V., ktorá uviedla, že celé odvolanie obžalovaného považovala za chaotické, pretože z neho nie je zrejmé čoho sa domáha. V konaní pred súdom a už aj v prípravnom konaní uznal svoju vinu, spáchanie skutku úprimne oľutoval s tým, že si bol vedomý svojho dlhu na výživnom, pričom poukázal na to, že nemá žiadny príjem a je nezamestnaný. Obžalovaný aj napriek jeho vyjadreniam o maloletého nejaví žiadny záujem, nevykonával žiadny úkon, z ktorého by bolo jednoznačne zrejmé, že má záujem o dieťa, vyživovaciu povinnosť si neplnil ani čiastočne, aj napriek jeho vyjadreniam, že peniaze na výživné má, že je ochotný ich odovzdať, čo nevykonával a ani z časti neuhradil výživné, pričom ani iným spôsobom neprispel na maloletého. O syna nejaví záujem, tento prezentuje v konaní, že sa chce s dieťaťom stretávať, pričom vykonal to len tak, že sa synovi ako aj jej vyhráždal.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný uviedol, že trvá na podanom odvolaní, dlžné výživné uhradil v plnej sume.

Matka maloletého syna na verejnom zasadnutí predložila potvrdenie od exekútora vykonávajúceho exekúciu obžalovaného resp. potvrdenie od VÚB banky, z ktorej vyplynulo, že dňa 10.01.2018 jej bola zaslaná suma 1.840,21 eur.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný doplatil zvyšnú sumu dlžného výživného v sume 432,59 eur, čo mu bolo umožnené v pojednávacej miestnosti, pričom túto sumu odovzdal priamo matke maloletého dieťaťa W. V. a ktorá prehlásila, že dlžné výživné bolo v celej výške uhradené.

Zástupca krajského prokurátora vzhľadom na uhradenú sumu dlžného výživného navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods.1 písm. c/ Tr. por. a podľa § 322 ods.3 Tr. por. navrhol, aby rozhodol vo veci samotný odvolací súd tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. f/ Tr. por. s poukazom na § 86 ods.1 písm. a/ Tr. zák. oslobodí, pretože zanikla trestnosť činu.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť.

Preskúmaním veci neboli zistené iné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd po predložení spisového materiálu zistil, že súd I. stupňa v čase rozhodovania o obžalobe podanej proti obžalovanému rozhodol správne a zákonne, keď obžalovaného uznal vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Ako vyplýva z písomných dôvodov odvolania a doplneného dokazovania na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom, obžalovaný ku dňu verejného zasadnutia od júla 2016 do 23.11.2017 na výživné dlhoval celkove 2.237,39 eura. Bolo preukázané, že ku dňu konania tohto verejného zasadnutia, dlžné výživné uhradil vo výške 1.840,21 eur, o čom svedčí potvrdenie VÚB banky zo dňa 10.01.2018. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dňa 21.02.2018 obžalovaný priamo do rúk matky vyplatil sumu 440,-eur, na čo matka maloletého dieťaťa W. V. uviedla, že dlžné výživné je uhradené v celej sume.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Keďže bolo preukázané, že mal. C. netrpel núdzou a tento trestný čin nemal na neho trvalo nepriaznivé následky.

S poukazom na tieto skutočnosti, potom možno konštatovať, že uhradením výživného trestnosť činu zanikla a z toho dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 Tr. por. zrušil a keďže boli splnené všetky podmienky na rozhodnutie podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. f/ Tr. por. spod obžaloby okresného prokurátora oslobodil, keďže trestnosť činu zanikla.

Je však potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že obžalovaný má uloženú povinnosť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky mal. syna zasielať výživné v sume 100,- eur mesačne. Tak, ako to bolo uvedené v rozsudku súdu I. stupňa, táto povinnosť mu vyplýva nielen zo Zákona o rodine ale aj z rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 11T/127/2016 zo dňa 06.07.2016 a pokiaľ si túto povinnosť nebude naďalej plniť, opakovane sa dopustí prečinu zanedbania povinnej výživy.

Vzhľadom na všetky hore uvedené skutočnosti, odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.